

CRITERIS AMBIENTALS

PER A LA JARDINERIA MUNICIPAL

estratègies de disseny i gestió del verd urbà - ús racional de l'aigua - optimització de l'adob - control de plagues, malalties i males herbes - minimització de residus i adequació de la seva gestió - satisfacció ciutadana - el verd urbà com a element educatiu i divulgatiu

àmbit temàtic	Minimització de residus i adequació de la seva gestió
	CRITERI: 17. MINIMITZACIÓ DE LES PODES
JUSTIFICACIÓ	<p>En alguns municipis la poda dels arbres es fa més per tradició que per fonament tècnic. Aquesta pràctica suposa la generació innecessària de restes vegetals i el malbaratament de mà d'obra i energia, a més de la debilitació de l'arbre, la disminució del seu valor estètic i un major risc d'atac de plagues i malalties.</p>
DESCRIPCIÓ	<p>Les tasques de poda, igual que les de reg, adobament i control fitosanitari, requereixen una justificació i una planificació adequades.</p> <p>Sovint no es té en compte que des d'un punt de vista biològic els arbres no necessiten ser podats, i en molts municipis es realitzen podes simplement per tradició, o per inèrcia pressupostària, o per pressió popular, o per evidenciar un fals concepte de feina feta.</p> <p>En alguns casos la necessitat de podar un espai podria considerar-se un fracàs en el seu disseny per no haver tingut en compte la seva funcionalitat, les espècies utilitzades, l'espai disponible i altres condicionants ambientals. En altres casos, però, determinades podes de formació o de neteja poden ser indicades precisament per potenciar la funcionalitat de l'espai.</p> <p>Queda clar doncs que cal programar les podes de l'arbrat públic des d'un punt de vista tècnic, adaptant-lo al lloc concret on es troba; als condicionants ambientals i socials, i a les característiques de l'espècie.</p> <p>És convenient acompanyar aquest criteri de la deguda informació als ciutadans perquè, com ja s'ha dit, sovint hi ha un fals concepte que un espai sense podar és un espai mal gestionat.</p>
ANÀLISI DE COSTOS	<p>La reducció de la freqüència, la intensitat i l'abast de les podes d'arbrat fan reduir de manera molt destacada els costos de mà d'obra i de gestió dels residus corresponents. Aquesta disminució pot ser gradual fins a situar-se en un punt mínim mitjançant una gestió de l'arbrat ben planificada i coherent.</p>
EXEMPLES D'APLICACIÓ	<p>L'Ajuntament de Sarrià de Ter aplica aquest criteri des de fa anys amb el doble objectiu de millorar l'estètica i la salut dels arbres del poble i de minimitzar les despeses de manteniment.</p>

CRITERIS AMBIENTALS

PER A LA JARDINERIA MUNICIPAL

estratègies de disseny i gestió del verd urbà - ús racional de l'aigua - optimització de l'adob - control de plagues, malalties i males herbes - minimització de residus i adequació de la seva gestió - satisfacció ciutadana - el verd urbà com a element educatiu i divulgatiu

àmbit temàtic	Minimització de residus i adequació de la seva gestió
	CRITERI: 18. TRITURACIÓ I REUTILITZACIÓ DE LES RESTES VEGETALS
JUSTIFICACIÓ	Encara avui hi ha molts serveis de jardineria municipals que aboquen les restes de la jardineria (gespa, restes de poda, etc.) juntament amb el rebuig a abocadors controlats o que les cremen controladament.
DESCRIPCIÓ	<p>Les restes vegetals de la jardineria municipal es poden gestionar com a veritables recursos renovables si es tornen a incorporar al verd urbà.</p> <p>Amb el procés senzill del compostatge es pot reduir fins el 50% del pes inicial, i si prèviament se'n fa una trituració i una barreja adequades, el seu volum pot quedar en el 15% del que seria sense triturar.</p> <p>L'autocompostatge de restes vegetals d'un municipi mitjà no requereix grans infraestructures. Pot fer-se en un espai municipal degudament pavimentat i equipat, o encarregar-se a algun gestor local que també es faci càrrec d'altres materials orgànics, com restes vegetals privades o, fins i tot, dejeccions ramaderes. Pot fer-se també de manera mancomunada amb municipis veïns.</p> <p>El compost resultant pot ser valoritzat pel propi municipi com a adob orgànic o com a material per a encoixinats.</p>
ANÀLISI DE COSTOS	<p>El cost de la mesura ve marcat per l'adquisició d'una trituradora, el condicionament de l'espai on desenvolupar el compostatge, i la poca mà d'obra que es necessita durant el procés.</p> <p>Si es gestiona adequadament ha de ser molt més barat que el que costa tractar les restes vegetals com a rebuig.</p>
EXEMPLES D'APLICACIÓ	<p>L'Ajuntament de Terrassa va ser pioner en la trituració de les restes de poda per a la seva posterior utilització com a encoixinats un cop compostades.</p> <p>La producció de la seva planta pròpia de gestió dels residus verds els permet gaudir d'una autonomia pràcticament total, amb un bon equilibri entre residus produïts i necessitats de triturat per als parcs municipals, principalment com a encoixinat d'arbres i arbustos.</p>

